

Kweek besef voor regionale aanpak

De aanpak van de herstructurering van bedrijventerreinen kan niet alleen leunen op de machtsbasis van provincies, menen Paul van Dijk en Roger Kersten.

De Randstedelijke Rekenkamer heeft de thermometer gestoken in aanpak en stand van zaken van de herstructurering van bedrijventerreinen. Toetsingskader is het Convenant Bedrijventerreinen 2010-2020 dat Rijk en provincies zijn overeengekomen. De Rekenkamer constateert dat provincies kansen en problemen benoemen, maar dat de aanpak nog weinig praktisch is.

Economische ontwikkeling vraagt om sterke en verbonden regio's. De gewenste 'verzakelijking' komt niet van de grond als publieke partijen niet in staat zijn om met elkaar een slag te maken. In het rapport van de Rekenkamer wordt geconstateerd dat de aanpak van de herstructureeringsopgave in belangrijke mate is gestart. Vanwege de lange doorlooptijd van herstructureringsprocessen is het de vraag of daarmee de programma's ook volgens planingsambitie worden gerealiseerd. Succes bij de herstructureringsopgave is mede afhankelijk van regionale samenwerking en de financiering. Juist op die aspecten is er nog veel te winnen, zo constateert de Rekenkamer.

Aandachtspunt

In vrijwel alle economische beleidsnota's is regionale samenwerking op een of andere manier als aandachtspunt benoemd. Regionale samenwerking is vaak gericht op planning/motivatie van nieuwe (regionale) bedrijventerreinen. Belangrijk is dat de ontwikkeling van nieuwe en herstructurering van bestaande

bedrijventerreinen integraal wordt benaderd. Regionale samenwerking is niet eenvoudig aangezien belangen en cultuur tussen partijen fors kunnen verschillen. Bekostigen van de herstructureeringsopgave van een buurgemeente of inleveren van autonomie en het regionale belang voorop stellen is een moeilijke politieke boodschap. Doelstelling en aanpak moeten worden afgestemd op mogelijkheden en beperkingen van deelnemende partijen. Winst voor de regio is uiteindelijk ook winst voor de individuele gemeenten. Dat besef moet gekweekt worden. Er is tijd nodig om in een samenwerking te groeien. Aanpak en doelstellingen moeten stapsgewijs worden bepaald. Iedere stap maakt het belang van de volgende stap zichtbaar. Succesvolle regionale samenwerking wordt vormgegeven langs verschillende lijnen: beleidsmatig (planning en grondprijzen), financieel (verevening) en organisatorisch (aansturing en besluitvorming). Er moet een goede balans worden gevonden om tot een doelmatige aanpak en draagvlak te komen.

Afgestemd op de instrumentele uitwerking moet de organisatie van het proces en communicatie zeer zorgvuldig worden aangepakt. Vergaande integratie van verantwoordelijkheden en activiteiten is bepaald niet in alle gevallen wenselijk en noodzakelijk. Binnen een samenwerking moet differentiatie in gradaties, tempo en risico mogelijk zijn. Vaak is het effectiever om in eerste instantie, meer in te zetten op een regisserende en faciliterende aanpak waarbij monitoring en co-financiering beter passen. Op termijn blijkt vaak dat het taboe op regionale verevening doorbroken kan worden. Oprichten van een regionale ontwikkelentiteit is qua organisa-

tie, financiering en risico een vergaand instrument. Daarvoor is een scherpe doelstelling, een goed onderbouwde businesscase en robuust politiek draagvlak nodig. Als deze basis ontbreekt is het risico te groot dat de aandacht van de aanpak wordt afgeleid en de continuïteit vroeg of laat ter discussie wordt gesteld.

Druk uitoefenen

De aanpak van de herstructureeringsopgave kan niet alleen leunen op de machtsbasis van de provincies. Druk uitoefenen door fatale termijnen te stellen en daaraan vergaande bestuurlijke en financiële sancties te verbinden zal naar onze mening niet erg effectief zijn. Provincies kunnen de samenwerking wel ondersteunen, door een financiële bijdrage te leveren of te helpen de risico's te beheersen. Maar hun financiële inzet zou meer afgestemd moeten worden op concrete businesscases van de regionale aanpak en prestatiegericht of participierend kunnen worden ingezet.

De prestatie zal uiteindelijk in belangrijke mate afhangen van aanleg en ambitie bij de samenwerkende gemeenten. Een geforceerde aanpak of te hoog gelegde doelstellingen leiden juist tot meer terughoudendheid. Diverse pilotprojecten in het kader van het Rijkprogramma Mooi Nederland laten zien dat de hier voorgestelde aanpak vruchten afwerpt. Het Land van Heusden en Altena en West-Friesland zijn succesvolle voorbeelden. Ook de provinciale inzet heeft daar een belangrijke bijdrage geleverd aan het initiëren, inkaderen en het ook in financiële zin steunen van de opgave.

Paul van Dijk en Roger Kersten
Partners van Akro Consult

COMMENTAAR

Vanuit de Tweede verstande kritiek moet "de bouw, zich de ogen uit de kop de PvdA vond dat de se De parlementariërs geb king te geven aan hun bouwtoezicht. Volgens pluche heeft de sector i zitten vreten in plaats v langgeleden aangekond de bouwplaats. Ver weg van het Binnen Jaarbeurs, klonk deze v Tweede Kamerleden roo werkelijk geen idee van helemaal niet als het g mers aan het door KOM ring – onder hen Ed Nij Joop Petit – uitten zich gen over onze volksver van het parlement een Men hoeft weinig moei en parlement elkaar vo klinkende scheldkanon uit de bouwput weinig Kamer en vice versa. He Dat is niet alleen opval. Want Kamerleden die s verwachten dat de secte politiek van hen verlan Den Haag alleen maar van de werkelijkheid, r opgezadeld met alleen De onderlinge geschille vertrouwen in de politi de weg.

Wilt u reageren? U

COLUMN

'Mijn bewoners wonen op de volkstuin en winters bij mij in de flat', zo een Amsterdamse corpora tiedirecteur in de jaren 90 tegen me. Het boeiende is dat dit een tijdloze uitspraak is. Sterker nog, hij is actueler dan

HOLLANDS TAFEREEL

